

[Elbæk-Jessen.]

mange gældtyngede Landmænd, der troede, at de ved Hjælp af denne Lov kunde faa deres løse Gæld afløst af noget billigere Statslaan og derved bedre kunde bære Gældsbyrden, men saaledes gik det ikke. Loven blev ikke saa god som Lovforslaget. Ved Forslagets Behandling i Rigsdagen blev det meget forringet, navnlig derved, at det blev bestemt, at de bevilgede Laan skal udbetales i Obligationer i Stedet for kontant. Det er en betydelig Forringelse. Det Kurstab, der forekommer ved saadanne Obligationer, er ofte nok til, at vedkommende Laantager ikke bliver hjulpet, som det var Meningen han skulde hjælpes. Det bedste Bevis for, at det er en Fejltagelse, er, at de, der foreslog nævnte Ændring, ikke vil kendes ved deres eget Afkom, nemlig Kurstabsystemet. Mit Parti har stillet Forslag om at genindføre den oprindelig foreslaede kontante Udbetaling til Laantagerne i Stedet for Obligationer med Kurstab. Det var efter Landstingsvalget, saa Regeringen havde Flertallet, og der var Mulighed for at gennemføre nævnte Ændring, men det var, som om Viljen manglede. Det maa beklages, at Regeringen da ikke længere havde Interesse for deres eget tidligere Forslag. Men det skal indrømmes, at Loven om Gældssanering ogsaa med de her nævnte Fejl har hjulpet mange, og for øvrigt hjulpet baade Debitorer og Kreditorer. Forholdene var nemlig mange Steder saaledes, at ogsaa Kreditorerne vilde have faaet Vanskelighederne at mærke. Men disse Forhold er langtfra bragt i Orden endnu, og de drøftes stadig.

Det Forslag, der har været forelagt Landbrugsraadet, og som vi her i Rigsdagen kun kender gennem Bladenes Referater, har Landbrugsraadet ikke kunnet enes om. Vi maa derfor vente og se, om den Dag skulde komme, da Landbrugsorganisationerne enes om et Forslag, der virkelig betyder noget i Retning af en Lettelse i Gældsbyrden og ogsaa tager Sigte paa at skabe Rentabilitet i Landbrugserhvervet, saa Landbruget kan betale Haandværkere, handlende o. s. v. og dermed skabe bedre Levevilkaar for store Dele af Befolkningen og give Arbejde til mange, der nu gaar ledige.

Indtil et saadant Forslag fremsættes af Regeringen og vedtages af Rigsdagen, giver mit Parti Tilslutning til, at Gældssaneringsloven forlænges.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker for den Tilslutning

til Lovforslaget, der er vist, man kan vel sige, fra alle Sider. I Anledning af de stillede Spørgsmaal skal jeg sige, at jeg er rede til en velvillig Forhandling om dem alle, fordi jeg erkender, at de alle har en vis Berettigelse.

Til det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, og for øvrigt ogsaa til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, skal jeg angaaende Gældstællingen sige, at den er foretaget og opgjort, og at det var min Hensigt, hvis jeg havde faaet fremsat det store Gældssaneringsforslag, at lade Resultatet medfølge som Bilag. Men da dette Forslag nu ikke kommer i denne Rigsdags-samling, er jeg rede til at sende det omtalte Resultat til Rigsdagens Medlemmer, for jeg forstaar meget vel, at man kan have Interesse i at faa at vide, hvad Resultatet er blevet.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skal jeg sige, at det er ikke, fordi det er det ærede Medlem, der har rejst dette Spørgsmaal, at der ikke er nogen konservativ i min Kommission. For øvrigt ved jeg ikke, om det er rigtigt, jeg har ikke spurgt de Medlemmer, der er indtraadt i Kommissionen, om de er Venstre, Konservative eller Socialdemokrater, og de har heller ikke udtalt sig over for mig derom.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen rejste det Spørgsmaal, om man ikke ogsaa kunde ændre Datoen for Overtagelse af Ejendommene for dem, der søger Laan efter Gældssaneringsloven. Det er maaske rimeligt, at man gør det nu, for nu kan der ikke ske nogen Skade derved. Dengang vi gennemførte Bestemmelsen, var det naturligvis, som det ogsaa blev sagt, for at hindre Folk i at handle paa Grundlag af Lovens Goder. Noget saadant kan ikke ske nu, selv om man rykker Datoen lidt frem, og jeg er derfor ogsaa villig til at overveje dette Spørgsmaal.

Det samme gælder det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Aage Fogh fremdrog. Jeg erkender, at der er en enkelt Bestemmelse i Tvangsakkordloven, som vistnok kan virke noget haardhændet i denne Forbindelse, og at der derfor kunde være Grund til en Ændring paa dette Punkt. Naar jeg har taget saa lidt som muligt med her, er det selvfølgelig for ikke at gribe ind i Forhold, der berøres af det store Forslag, vi behandler i Kommissionen, og ogsaa fordi man skal være varsom med nu at indføre Bestemmelser, som kan skabe ulige Vilkaar for dem, der har faaet Laan, og dem, der vil faa det i Fremtiden; men saa vidt jeg kan se,